

[...] tot això fou per mi com una terra de promisió, com si entrés en una pàtria després d'una ausència casi inmemorial, y respirant àvidament aquella atmosfera de joventut e intel·ligència, sol, y tot conmogut, anava avansant tímidament y ab dificultat entre aquells grupos bulliciosos, pensant que dintre molt poch dias jo també en formaria part y que també riuria y cridaria rodejat dels companys que mon cor jove necessitava.

Joan Maragall. *Notes autobiogràfiques*, XII